

RÅDETS DIREKTIV 98/49/EF

af 29. juni 1998

om beskyttelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En af de fundamentale rettigheder i Fællesskabet er retten til fri bevægelighed for personer; i traktaten hedder det, at Rådet med enstemmighed skal vedtage de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed;
- (2) arbejdstagerne er socialt sikret gennem lovpligtige socialsikringsordninger kombineret med supplerende socialsikringsordninger;
- (3) de retsfor skrifter, Rådet allerede har vedtaget med henblik på at beskytte arbejdstagernes og deres familiemedlemmers sociale sikringsrettigheder, når de flytter inden for Fællesskabet, særlig Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽⁴⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽⁵⁾, angår udelukkende lovpligtige pensionsordninger; koordineringsordningen i disse forordninger omfatter ikke supplerende pensionsordninger, med

undtagelse af de ordninger, der er omfattet af udtrykket »lovgivning« som defineret i forordning (EØF) nr. 1408/71, artikel 1, litra j), første afsnit, eller i forbindelse med hvilke en medlemsstat fremsætter en erklæring i henhold til denne artikel;

- (4) Rådet har vide skønsbeføjelser med hensyn til valg af de mest hensigtsmæssige foranstaltninger for at nå målet i traktatens artikel 51; koordineringsordningen, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, navnlig bestemmelserne om sammenlægning, er ikke relevant for supplerende pensionsordninger, med undtagelse af de ordninger, der er omfattet af udtrykket »lovgivning« som defineret i forordning (EØF) nr. 1408/71, artikel 1, litra j), første afsnit eller i forbindelse med hvilke en medlemsstat fremsætter en erklæring i henhold til denne artikel, og disse ordninger bør derfor omfattes af særlige foranstaltninger, hvoraf dette direktiv er det første, for at tage hensyn til deres særlige beskaffenhed og kendetegn og til deres forskelligartethed i og mellem medlemsstaterne;
- (5) pensioner og ydelser bør ikke omfattes af både dette direktiv og forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, og derfor kan supplerende pensionsordninger, som falder inden for de to nævnte forordningers anvendelsesområde, fordi en medlemsstat har fremsat en erklæring herom i henhold til artikel 1, litra j), i forordning (EØF) nr. 1408/71, ikke være omfattet af nærværende direktiv;
- (6) i henstilling 92/442/EØF af 27. juli 1992 om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse ⁽⁶⁾ henstiller Rådet til medlemsstaterne, at de »om nødvendigt fremmer tilpasningen af betingelserne for at opnå pensionsrettigheder, navnlig ret til supplerende pension, for at undgå, at lønmodtagernes mobilitet hæmmes«;

⁽¹⁾ EFT C 5 af 9. 1. 1998, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 152 af 18. 5. 1998.

⁽³⁾ EFT C 157 af 25. 5. 1998, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT L 149 af 5. 7. 1971, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1223/98 (EFT L 168 af 13. 6. 1998, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 74 af 27. 3. 1972, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1223/98 (EFT L 168 af 13. 6. 1998, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 245 af 26. 8. 1992, s. 49.

- (7) der kan bidrages til denne målsætning ved at sikre arbejdstagere, der flytter, eller hvis arbejdssted flytter fra én medlemsstat til en anden, samme behandling med hensyn til beskyttelse af deres supplerende pensionsrettigheder som arbejdstagere, der forbliver, eller hvis arbejdssted ændres, men forbliver inden for samme medlemsstat;
- (8) arbejdskraftens frie bevægelighed, som er en af de grundlæggende traktatfæstede rettigheder, er ikke begrænset til lønmodtagere, men omfatter også selvstændige erhvervsdrivende;
- (9) traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelse af passende foranstaltninger med hensyn til social sikring af selvstændige erhvervsdrivende end artikel 235;
- (10) for at arbejdstagere og andre pensionsberettigede kan udnytte retten til fri bevægelighed effektivt, bør de have visse garantier for ligebehandling med hensyn til bevarelse af de pensionsrettigheder, de har optjent under supplerende pensionsordninger;
- (11) alle restriktioner for betalinger og kapitalbevægelser er forbudt i henhold til traktatens artikel 73 B, og medlemsstaterne bør derfor træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre udbetaling i alle medlemsstater af ydelser fra supplerende pensionsordninger til nuværende og tidligere medlemmer samt til andre ydelsesberettigede i henhold til sådanne ordninger;
- (12) for at gøre det lettere at udøve retten til fri bevægelighed bør medlemsstaternes bestemmelser om fornødent tilpasses, således at det bliver muligt at fortsætte indbetalingen af bidrag til en supplerende pensionsordning, der er oprettet i en medlemsstat, af eller på vegne af arbejdstagere, som er udstationeret i en anden medlemsstat i overensstemmelse med afsnit II i forordning (EØF) nr. 1408/71;
- (13) i denne henseende kræver traktaten ikke alene ophør af enhver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet mellem medlemsstaternes arbejdstagere, men også ophævelse af nationale bestemmelser, som kan have til følge, at de pågældende finder det mindre attraktivt eller helt forhindres i at gøre brug af de grundlæggende rettigheder, der ifølge flere på hinanden følgende domme afsagt af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber er garanteret ved traktaten;
- (14) arbejdsgivere, bestyrelser eller andre, der administrerer supplerende pensionsordninger, skal i tilstrækkeligt omfang give arbejdstagere, der benytter sig af retten til fri bevægelighed, informationer, navnlig om deres valgmuligheder;

- (15) dette direktiv berører ikke retstilstanden i medlemsstaterne for så vidt angår kollektive kampskridt;
- (16) i betragtning af de store forskelle mellem eksisterende supplerende sociale sikringsordninger bør Fællesskabet kun fastlægge de generelle målsætninger, og et direktiv er derfor det mest hensigtsmæssigt, juridiske instrument;
- (17) i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, kan målene for dette direktiv ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, men derimod bedre på fællesskabsplan; direktivet går ikke videre, end hvad der er nødvendigt —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL OG ANVENDELSESOMTÅDE

Artikel 1

Dette direktiv har til formål at beskytte de rettigheder, som tilkommer medlemmer af en supplerende pensionsordning, der flytter fra én medlemsstat til en anden, og dermed bidrage til at fjerne hindringerne for den frie bevægelighed for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende inden for Fællesskabet. Beskyttelsen vedrører pensionsrettigheder i henhold til såvel frivillige som obligatoriske supplerende pensionsordninger, bortset fra ordninger, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 2

Dette direktiv omfatter alle medlemmer af en supplerende pensionsordning samt andre ydelsesberettigede under sådanne ordninger, som derigennem har erhvervet eller erhverver rettigheder i en eller flere medlemsstater.

KAPITEL II

DEFINITIONER

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- a) »supplerende pension«: alderspensioner og invalide- og efterladtepensioner, som supplerer eller erstatter ydelser, der udbetales i de nævnte kategorier under

lovpligtige sociale sikringsordninger, hvis disse pensioner udbetales i henhold til reglerne for en supplerende pensionsordning, der er oprettet i overensstemmelse med national lovgivning og praksis

- b) »supplerende pensionsordning«: enhver erhvervstilknyttet pensionsordning, der er oprettet i overensstemmelse med national lovgivning og praksis, som f.eks. en gruppeforsikringsaftale, en branche- eller sektorspecifik ordning med finansiering ved udbetaling, en funderet ordning eller pensionstilsagn understøttet af virksomhedshenlæggelser eller enhver kollektiv eller tilsvarende ordning, der har til formål at sikre arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende en supplerende pension
- c) »pensionsrettigheder«: enhver form for ydelse, som medlemmer af ordningen samt andre ydelsesberettigede er berettiget til i henhold til bestemmelserne i en supplerende pensionsordning og, hvor det er relevant, i henhold til national lovgivning
- d) »optjente pensionsrettigheder«: enhver ydelsesberettigelse, som er opnået ved opfyldelse af krav i en given supplerende pensionsordning og, hvor det er relevant, i henhold til national lovgivning
- e) »udstationeret arbejdstager«: en person, der er udstationeret for at arbejde i en anden medlemsstat, og som i henhold til afsnit II i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortsat er omfattet af oprindelsesmedlemsstatens lovgivning; »udstationering« forstås i overensstemmelse hermed
- f) »bidrag«: betalinger, der er eller skulle være foretaget til en supplerende pensionsordning.

KAPITEL III

FORANSTALTNINGER TIL BESKYTTELSE AF SUPPLERENDE PENSIONSRETTIGHEDER FOR ARBEJDS- TAGERE, DER FLYTTER INDEN FOR FÆLLESKABET

Artikel 4

Ligebehandling med hensyn til bevarelse af pensionsrettigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at medlemmer af en supplerende pensionsordning, for hvilke der som følge af flytning fra én medlemsstat til en anden ikke længere betales bidrag til denne ordning kan bevare deres optjente pensionsrettigheder i samme udstrækning som andre medlemmer, for hvilke der ikke længere betales bidrag, men som forbliver i den samme medlemsstat. Denne artikel gælder også for andre personer, der er ydelsesberettigede i henhold til reglerne for den pågældende supplerende pensionsordning.

Artikel 5

Grænseoverskridende betalinger

Medlemsstaterne sikrer, at medlemmer af en supplerende pensionsordning samt andre personer, der er ydelsesberettigede i henhold til en sådan ordning, med fradrag af eventuelle skatter og transaktionsomkostninger får udbetalt alle de ydelser, de har krav på under en sådan ordning, i andre medlemsstater.

Artikel 6

Bidrag til supplerende pensionsordninger fra eller på vegne af en udstationeret arbejdstager

1. Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger, der er nødvendige for at skabe mulighed for fortsat indbetaling af bidrag til en supplerende pensionsordning i en medlemsstat fra eller på vegne af en udstationeret arbejdstager, der under udstationeringen i en anden medlemsstat er medlem af en sådan ordning.

2. Når der i medfør af stk. 1 under udstationeringen fortsat betales bidrag til en supplerende pensionsordning i oprindelsesmedlemsstaten, skal den udstationerede arbejdstager og, hvor det er relevant, dennes arbejdsgiver, være undtaget fra enhver forpligtelse til at betale bidrag til en supplerende pensionsordning i en anden medlemsstat.

Artikel 7

Information af medlemmerne af ordningen

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at arbejdsgivere, bestyrelser eller andre, der administrerer supplerende pensionsordninger, i tilstrækkeligt omfang oplyser medlemmerne om deres pensionsrettigheder og muligheder, når de flytter til en anden medlemsstat. Disse oplysninger skal mindst svare til de oplysninger, der gives de medlemmer af ordningen, for hvilke der ikke længere betales bidrag, men som forbliver i den samme medlemsstat.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

Medlemsstaterne kan beslutte, at bestemmelserne i artikel 6 kun skal gælde for udstationeringer, der påbegyndes på eller efter den 25. juli 2001.

Artikel 9

Medlemsstaterne indfører i deres nationale retsorden de nødvendige bestemmelser for, at enhver, der ansvar sine rettigheder for krænkede som følge af manglende overholdelse af kravene i dette direktiv, kan gøre disse rettigheder gældende for en retslig instans efter eventuelt at have indbragt sagen for andre kompetente instanser.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 36 måneder efter dets ikrafttræden, eller de sikrer, at arbejdsmarkedets parter senest denne dato indfører de krævede bestemmelser ved aftale. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt for at sikre, at de til enhver tid kan garantere de af dette direktiv krævede resultater. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om, hvilke nationale myndigheder der kan kontaktes i forbindelse med direktivets anvendelse.

2. Seneste den 25. januar 2002 meddeler medlemsstaterne Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Senest seks år efter dette direktivs ikrafttræden forelægger Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes oplysninger en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Rapporten skal omhandle anvendelsen af direktivet og om nødvendigt indeholde forslag til eventuelt nødvendige ændringer.

Artikel 11

Direktivet træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne

R. COOK

Formand